

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

Det samme gør sig gældende i regionalradiorådene, hvor der skal være 11. I et ganske almindeligt amt vil det betyde, at socialdemokratiet vil få 3 gennem forholdstalsvalgmetoden plus 2 ministerudnævnte regionalradiorådsmedlemmer, det er 5. Så skal man bare finde 1 mere, så har man igen et socialdemokratisk flertal i regionalradiorådene. Altså den samme helt uantagelige magtbegærlighed, som dette forslag er udtryk for, og det var det, ministeren ikke svarede på.

I øvrigt noterede jeg mig selvfølgelig med glæde, at ministeren sagde, de skiftende kulturministre i udnævnelsessager indtil nu har gennemført en helt bestemt praksis, som der ikke er grund til at ændre på; sådan tror jeg ordene faldt fra ministerens side. Det må jo så betyde, at når der skal vælges en ny næstformand her pr. 1. april i radiorådet, må det vel i og for sig blive en næstformand, der er udpeget af fremskridtspartiet, for der har vel hidtil været den helt bestemte praksis, at regeringen udnævner formanden, og så udnævner man en næstformand fra oppositionens største parti. Det er som bekendt i øjeblikket fremskridtspartiet, så vi imødeser selvfølgelig til april, at man i hvert fald fastholder den bestemte praksis og altså udnævner en fremskridtsmand eller -kvinde til næstformand i det kommende radioråd.

Albertsen (S):

Jeg skal i relation til den sidste bemærkning, som kom fra hr. Svend Andersen (Rosk. a.), sige, at traditionen, eller hvad man vil, på dette område har været den, at formanden, der normalt har været udpeget af ministeren, almindeligvis har tilhørt, hvad skal vi sige, regeringskonstellationen. Der findes afvigelser på dette område, og disse afvigelser kan selvfølgelig forekomme også i kommende situationer. Derudover har der været en almindelig tradition for, at man blandt oppositionens medlemmer udpegede næstformanden, men der står mig bekendt ikke nogen som helst steder noget om, at det skal være fra det største eller det mindste parti. Det praktiseres blot sådan, at der er tale om en repræsentant, der kommer fra oppositionen, så hr. Svend Andersen (Rosk. a.) skal ikke begynde at tage glæderne på forskud. Der kan opstå så mange muligheder, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke

helt skal udelukke, og som gør, at det måske ikke bliver ligefrem det, han ønsker sig.

Til det spørgsmål, som hr. Melchior stillede mig med henblik på hans finfortolkning af eventuelle modsætningsforhold imellem ministerens oplæg og fremsættelsestalen i spørgsmålet om repræsentationen, skal jeg sige, at jeg har på intet tidspunkt bestridt eller afsvækket det, som ligger i forslaget, og som også ligger i den nuværende lovgivning, at udpegningen skal ske af folketinget. Men det, jeg har understreget, var et ønske om, at man i højere grad måske skulle undgå en for stærk repræsentation direkte af folketingsmedlemmer, altså aktive politikere, og jeg er ganske enig i de bemærkninger, som ministeren har fremhævet, om, at det måske var rimeligt at være mere opmærksom på andre folkelige organisationer, som nu har tilknytning til en eller anden partidannelse.

Hr. Melchior stillede nogle spørgsmål om udgifterne ved etablering af et nordisk tv 2. Man kan jo vælge den facon, hvor man får de 7 tv-programmer og de 11 radioprogrammer uden videre ind, eller man kan vælge den anden facon, hvor man tager et redigeret program på ca. 25 timers ugentlige udsendelser. Det er et spørgsmål, om man vælger det ene eller det andet, men det ligger der ganske nøje tal for i Nordisk kulturelt Samarbejdes beretning fra 1976 fra Nordisk Ministerråd og i en senere erklæring. En beretning er kommet her i efteråret fra Nordisk Ministerråd også vedrørende et spørgsmål om kulturelt samarbejde, og det er beløb, som er betydelig mindre, ca. 600 mill. sv. kr., men det er jo et beløb, som skal deles mellem de nordiske lande i forhold til indbyggertallet og i forhold til økonomisk styrke. Hvis man stiller disse tal op over for de udgifter, der har været tale om i forbindelse med etablering af et selvstændigt tv 2, er det klart, at det er langt billigere og langt mere hensigtsmæssigt. Derfor skal jeg ikke undlade at udtale en meget stærk undren over, at det konservative folkeparti klart tog afstand fra et øget nordisk samarbejde på dette felt. Det falder ikke sammen med det standpunkt, som man hidtil har indtaget, når disse ting har været til drøftelse i Nordisk Råd.

Grethe Fenger Møller (KF):